

men nu är det för sent.
§ 94. En egenkapare som vår gamla D. som
bak tilligger det naturliga förnuftet
är förblindad. "Först förnuftet
~~är~~ förblindad är mörker, all vä-
rde förlorar." Det är förstås liksom sant,
att förnuftet har Ideer, om det förstås
goda, rätta, fullkomliga, allgilliga mm.
men hurifrån har filosofen fått
 dessa Ideer? Ifrån sitt eget hjerta
 har han inte fått dem, emedan filoso-
fens hjerta är kallt, som en is källa.
Ifrån sitt eget Samvete kan
han inte heller hafva fått dessa Ideer,
emedan hans Samvete är söfvaadt.
Jag fruktar, att filosofen har stul-
lit sina förnufts Ideer ifrån andra
människor, och ifrån förståndet.
§ 95. Hurifrån har filosofen till-
lit fått sina Ideer om modershjer-
tats ömhet? Dem har han stulit
ifrån hönorna. Hurifrån har
han fått sina Ideer om ett högt
vilseende? Dem har han stulit ifrån
Solen, månen och stjernorna. Ja
till och med Ideer om dygden
hvilken han lyftar ^{han} ända till
 tredje himmelen, har stulit

ifrån andra människor, hvilka varit
dygdigare än han själv.
§ 96. Grina inte min Herre! ty det
är veritabel sanning, att ni ha
stulit Ideer om modershjer-
tats ömhet ifrån Hönornas. Jag har känn-
t stora tankane och filosofen, som varit
förfärfäliga moralister i Kathedern.
men stora Panalier i fittet har ni.
en filosof afhandlar Nöran om
äktenskapet, på låter det förfärfäligt
men när han Nammer hem, på låter
han sin egen hustru; Han talar om
modershjer-
tats ömhet, men han stul-
tar sina egna Barn som en barbar.
Han talar om Ryddighet, och brukar
konor; han talar om återhållsam-
het, och dricker själv; han talar om
gerigheten, och tar mutor.
§ 97. Är inte detta ett bevis på filo-
sofens egen nedrighet, och moraliska
förnedring. men själv är han inte
väl så fattig på förnufts Ideer
om människofärdigt moraliska
förnedring, att han gör narr
af dem, som kunnat denna för-